

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře jako odvolací orgán příslušný podle § 3 a § 4 odst. 1 zákona č. 320/2016 Sb., o Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře, ve spojení s § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodovat o rozkladu proti rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře vydanému v prvním stupni, v řízení o rozkladu, který podala společnost České dráhy, a.s., IČO 70994226, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222, 110 00 Praha 1, přezkoumal rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 10. 12. 2019, č. j. UPDI-3445/19/UM, a rozhodl

takto:

Podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se rozklad zamítá a rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 10. 12. 2019, č. j. UPDI-3445/19/UM, se potvrzuje.

Odůvodnění

I. Správní řízení v prvním stupni

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (dále jen „Úřad“) vykonal u společnosti České dráhy, a.s. (dále jen „ČD“), státní dozor nad dodržováním § 23d a § 23f zákona o dráhách, sp. zn. STD005/19, tj. zda jako provozovatelka provozní součásti zařízení služeb – informační systémy pro cestující (dále jen „provozní součást“) poskytuje dopravcům služby nediskriminačním způsobem za cenu sjednanou podle cenových předpisů v prostoru železniční stanice Praha-Smíchov (dále jen „ŽST Praha-Smíchov“). O průběhu a výsledku státního dozoru byl vyhotoven protokol ze dne 3. 9. 2019, č. j. UPDI-2403/19/UM, ve znění dodatku č. 1 ze dne 18. 10. 2019, č. j. UPDI-2846/19/UM, spolu s vyřízením námitek ze dne 18. 10. 2019, č. j. UPDI-2837/19/KE.

Při státním dozoru bylo zjištěno, že ČD prostřednictvím 24 nosičů informačních systémů (stojanů, klaprámů a nástěnek) (dále jen „NIS“) v ŽST Praha-Smíchov poskytují informace ve smyslu § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb., o obsahu a rozsahu služeb poskytovaných dopravci provozovatelem dráhy a provozovatelem zařízení služeb (dále jen „vyhláška č. 76/2017 Sb.“).

Podle čl. 5 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/2177 o přístupu k zařízením služeb a k službám souvisejícím s železniční dopravou (dále jen „nařízení Komise (EU) 2017/2177“) a podle § 23d odst. 2 zákona o dráhách, je provozovatel zařízení služeb povinen zajistit zveřejnění informací o zařízení služeb. Úřad prověřil, že k tomu nedošlo.

Za účelem odstranění zjištěného rozporu Úřad oznámil dopisem ze dne 29. 10. 2019, č. j. UPDI-2919/19/UM, zahájení řízení z moci úřední.

Úřad následně dne 7. 11. 2019 oznámil ukončení dokazování, č. j. UPDI-3038/19/UM. V oznámení o ukončení dokazování Úřad poskytl účastníkům řízení lhůtu, aby se mohli vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí. Této možnosti využily ČD ve svém vyjádření ze dne 11. 11. 2019, č. j. 2802/2019-O25, označeném „Podání podle § 36 odst. 1 až 3 zák. č. 500/2004 Sb.“ (dále jen „stanovisko ČD“).

Napadené rozhodnutí

Úřad vydal dne 10. 12. 2019 rozhodnutí, č. j. UPDI-3445/19/UM (dále jen „napadené rozhodnutí“), ve věci provozování provozní součásti ŽST Praha-Smíchov společnosti ČD, jímž ČD uložil:

- zpřístupnit přidělci kapacity dráhy cenu za poskytované služby a podmínky poskytování služeb v provozní součásti ŽST Praha-Smíchov – informační systémy pro cestující, nebo sdělit přidělci kapacity dráhy podle § 33 odst. 6 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění účinném do 31. 12. 2019 (dále jen „zákon o dráhách“), místo uvedených údajů odkaz na místo, kde se s nimi lze seznámit způsobem umožňujícím dálkový přístup,
- nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč splatnou do 30 dnů ode dne nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

II. Rozklad

ČD jako účastník řízení podaly v zákonné lhůtě dne 20. 12. 2019 rozklad, č. j. 3050/2019-O25 (dále jen „rozklad“), proti oběma výrokům napadeného rozhodnutí. Úřad vyrozuměním ze dne 30. 12. 2019, č. j. UPDI 3660/19/SM, stanovil lhůtu účastníci řízení Správě železnic, státní organizaci, IČO 70994234, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 - Nové Město (dále jen „Správa železnic“), pro vyjádření se k rozkladu, a to do 6. 1. 2020. Této možnosti účastnice řízení nevyužila.

Dne 31. prosince 2019 došlo k vyhlášení zákona č. 367/2019 Sb., kterým dochází ke změně zákona o dráhách a s účinností od 1. 1. 2020 ke změně názvu společnosti Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 11000, Praha 1 - Nové Město, na Správa železnic, státní organizace. Proto Úřad v tomto rozhodnutí označil účastníka řízení již novým názvem, původní název použil u dokumentů vydaných před účinností změny. Podle zákona č. 367/2019 Sb., čl. II Přechodná ustanovení, odst. 4 se řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí

účinnosti tohoto zákona. Proto Úřad při tomto rozhodování postupoval podle zákona o dráhách ve znění účinném do 31. 12. 2019.

III. Přehled podaných námitek

- Při respektování Legislativních pravidel vlády by pojem informační systémy v porovnání s ostatními zákony zahrnoval pouze elektronické informační systémy.
- Pojmy *informační systémy* užití v prováděcích vyhláškách k zákonu o dráhách jsou odlišné.
- Úřad se nevypořádal s obdobnými nosiči ostatních provozovatelů.
- Definice zařízení služeb v zákoně o dráhách není dostatečná a Úřad měl stanovit kritéria pro posuzování zařízení.
- Úřad neprokázal, že nosiče byly zřízeny za účelem poskytování služeb cestujícím.
- Úřad se nevypořádal se vztahem nezbytného zařízení a zařízení služeb, kde umožnění přístupu je možno nařídit jen u nezbytných zařízení.

IV. Námitky proti napadenému rozhodnutí a jejich vypořádání

1. Námitky ČD pod body 1 až 3

ČD odkazují na své stanovisko, v němž uvedly, že dle čl. 40 závazných Legislativních pravidel vlády nelze povolit jiný výklad pojmu „informační systém“ než v ostatních zákonech. Pokud je takový výklad ČD zavádějící, pak tím Úřad tvrdí, že Ministerstvo dopravy není Legislativními pravidly vlády vázáno. O tom není Úřad příslušný rozhodovat. ČD proto žádají, aby tuto otázku Úřad předložil Úřadu vlády České republiky. Úřad nesmí ovlivňovat poměry ve vládě a její vztahy s ministry, resp. Úřadu vlády s ministerstvy. Úřad není schopen tuto argumentaci důvěryhodně vyvrátit.

2. Námitky ČD pod body 4 až 6

ČD uvádějí, že z textu § 73 odst. 1 vyhlášky č. 173/1995 Sb., kterou se vydává dopravní řád drah (dále jen „vyhláška č. 173/1995 Sb.“) je zřejmé, že informace musí být informačními systémy poskytovány ve všech stanicích a zastávkách, které ale nejsou elektronickými IT systémy vybaveny ve všech případech. Z § 3 odst. 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb. podle ČD naopak vyplývá, že může nastat situace, kdy informační systém ve stanici nebude. Z toho plyne odlišnost obsahu pojmů informační systém v obou předpisech. Dle ČD vysvětlení tohoto rozdílu tím, že jde o transpozici přílohy II. směrnice 2012/34/EU je nedostatečné. ČD nesouhlasí s tvrzením Úřadu, že popis informačních systémů je demonstrativní, neboť je taxativní. Obsah tohoto pojmu je nutno vykládat maximálně restriktivně.

ČD též zpochybňují argumentaci Úřadu § 21 odst. 1 vyhlášky č. 177/1995 Sb., kterou se vydává stavební a technický řád drah (dále jen „vyhláška č. 177/1995 Sb.“), jelikož se týká jen železničních stanic a nikoliv zastávek.

3. Námitka ČD pod bodem 7

Skutečnost, že v ŽST Praha-Smíchov poskytují informace nosiče provozované společností Správa železnic, podle ČD znamená, že NIS nejsou informačním systémem podle § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb. Není totiž důvod, aby byly tytéž informace sdělovány na různých nosičích opakovaně.

4. Námitky ČD pod body 8 až 11

Povaha informačního systému je dána jeho objektivním stavem, vyplývajícím z objektivních vlastností, které jsou společné všem takovým provozním součástem, a které lze obecně definovat. Nezávisí tedy na obsahu poskytovaných informací. Vzniká zde možnost obejít zákon změnou poskytovaných informací. ČD napadají Úřad, proč mezi zařízení služeb nezahrnul i obdobné nosiče společností RAILREKLAM, spol. s r. o., Relay, RETROLOK, s. r. o. (dále jen „ostatní společnosti“), když tyto společnosti splňují definici provozovatele zařízení služeb uvedenou v čl. 3 odst. 12 směrnice 2012/34/EU. ČD dále namítají, že je-li provozovatelem zařízení služeb osoba odlišná od dopravce, od provozovatele dráhy nebo od provozovatele stanice, povinnosti podle § 73 vyhlášky č. 173/1995 Sb., se na něj nevztahují.

5. Námitky ČD pod bodem 12

ČD dále napadají, že Úřad v rozporu s § 68 správního řádu neuvedl kritéria, podle kterých určit zařazení nosičů mimo kategorii zařízení služeb, a že postup Úřadu je nepřezkoumatelný.

6. Námitky ČD pod body 13 až 15

ČD uvádí, že „slouží“ v definici § 2 odst. 9 zákona o dráhách, nemůže být kvalifikačním kritériem pro rozhodnutí, že jde či nejde o zařízení služeb, jelikož by pak bylo možno při případném přestupkovém řízení prohlašovat, že zařízení aktuálně k poskytování služeb neslouží. ČD uvádějí příklady, kdy by se nějaké zařízení jeho novým využíváním zařízením služeb nestalo. ČD trvají na tom, že Úřad musí stanovit definici informačního systému, jinak se dopustí porušení § 68 odst. 3 správního řádu a nedoloží, proč nosiče ostatních společností nejsou informačními systémy.

7. Námitky ČD pod body 16 a 17

ČD tvrdí, že zařízení služeb musí splňovat kumulativně definice jak v zákoně o dráhách, tak ve směrnici 2012/34/EU. Dále ČD z čl. 2 odst. 2 nařízení Komise (EU) 2017/2177 dovozují, že mezi zařízení služeb je možné zařadit pouze takové zařízení, které není provozováno v konkurenčním prostředí. ČD nesouhlasí s tvrzením Úřadu, že není třeba prokázat účel zařízení, jelikož ten je obsažen jak v § 2 odst. 9 zákona o dráhách, tak v textu čl. 3 odst. 11 směrnice 2012/34/EU.

8. Námitky ČD pod body 18 až 20

ČD dále uvádí, že v okamžiku zřízení NIS byly v ŽST Praha-Smíchov informace poskytovány na nosičích provozovaných Správou železnic. ČD nepořídily NIS za účelem provozování zařízení služeb, ale ke komerčním účelům.

9. Námitky ČD pod body 21 a 22

ČD uvádějí, že § 73 odst. 4 vyhlášky č. 173/1995 Sb. neuvádí termín „*informační systém*“ pro označení vývěsek, a proto ani pojem „*informační systém*“ jakožto zařízení služeb v § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb. neobsahuje vývěsky. NIS jsou podle ČD svou povahou shodné s vývěskou, protože se nejedná o IT elektronický systém zpracovávající určitá data. ČD navíc z rozdílnosti užitých pojmů *zvukové nebo obrazové informační zařízení* a *vývěska* dokládá, že vývěska nemůže být zařízením služeb.

10. Námitky ČD pod bodem 23

ČD napadají, že se Úřad nevypořádal s problémem vztahu nezbytného zařízení podle § 11 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně hospodářské soutěže a zařízení služeb podle čl. 2 odst. 2 nařízení Komise (EU) 2017/2177.

11. Námitky ČD pod bodem 24

Jestliže je v ŽST Praha-Smíchov konkurenční prostředí, Úřad měl rozhodnout podle čl. 2 odst. 2 nařízení Komise (EU) 2017/2177 a dotčená zařízení služeb z jeho režimu vyjmout, což v rozporu s § 6 odst. 2 správního řádu neprovedl.

12. Námitky ČD pod body 25 až 29

Úřad dle ČD neprokázal, že NIS byly zřízeny za účelem poskytování služeb pro cestující a ČD k poskytování služeb neměly důvod. Úřad navíc nezařadil do kategorie služeb nosiče ostatních společností. Jako důvod, který však podle ČD nelze aplikovat, Úřad uvádí obsah poskytovaných informací. ČD dále uvádí, že Úřad neprokázal, že by Ministerstvo dopravy bylo zproštěno jednotného užití pojmu *informační systém* podle čl. 40 Legislativních pravidel vlády. A Úřad podle ČD také neprokázal, že dopravci nemohou v ŽST Praha-Smíchov informace zveřejňovat na jiných nosičích, a proto chybí oprávnění k omezení vlastnického práva ČD podle č. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.

1. Stanovisko odvolacího orgánu k námitkám ČD pod body 1 až 3

Tyto námitky byly vypořádány v napadeném rozhodnutí v části nadepsané K námitkám v bodech 1 až 8 části I stanoviska ČD a v rozkladu ČD nepřinášejí žádnou novou skutečnost. Odvolací orgán potvrzuje stanovisko uvedené v napadeném rozhodnutí, že definici provozní součásti uvedenou

ve vyhlášce č. 76/2017 Sb. je nutno vykládat v souvislosti s definicí zařízení služeb uvedenou v § 2 odst. 9 zákona o dráhách, který prakticky provádí, a dalšími závaznými předpisy, které ukládají povinnosti provozovateli zařízení služeb i dopravci poskytovat informace cestujícím, jejich rozsah a formu. Pojem informační systém uvedený ve vyhlášce č. 76/2017 Sb. je nutno vykládat s ohledem na způsob a obsah poskytovaných informací, který je popsán v § 73 Informační systémy pro veřejnost vyhlášky č. 173/1995 Sb. Další skutečností jednoznačně svědčící pro závěr, že provozní součást stanice informační systém nezahrnuje pouze elektronický informační systém, je § 21 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1995 Sb., který explicitně rozlišuje informační systém o příjezdu a odjezdu vlaků od elektronického informačního systému.

Z toho, že Ministerstvo dopravy ve všech prováděcích předpisech použilo termín širší, než byl uveden v některých ČD citovaných zákonech, nevyplývá, že by Ministerstvo dopravy nemuselo dodržovat Legislativní pravidla vlády. Stejně z několika konkrétních případů ani nevyplývá, že by se pojem *informační systém* musel vztahovat pouze na elektronické informační systémy. Není pravdou, že by Úřad zpochybňoval dodržování Legislativních pravidel vlády a o takových věcech rozhodoval. Úřad je nezávislý a není povinen prověřovat názory ostatních subjektů na rozsah pojmů uvedených v různých předpisech. Odvolací orgán neshledal, že by bylo možné z Legislativních pravidel vlády dovodit, že NIS nejsou součástí informačního systému.

2. Stanovisko odvolacího orgánu k námitkám ČD pod body 4 až 6

Tyto námitky byly vypořádány v napadeném rozhodnutí v části nadepsané K námitkám v bodech 11 až 17 části I stanoviska ČD. Odvolací orgán potvrzuje, že důvodem zařazení NIS do zařízení služeb byla skutečnost, že slouží k poskytování služeb. Tato skutečnost je nevyvratitelná. Odkaz na vyhlášky byl v napadeném rozhodnutí uveden především k vyvrácení tvrzení ČD, že *informační systém* nemusí být pouze elektronický. To, že § 3 odst. 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb. upřesňuje, že v železniční stanici nemusí být vždy provozovány všechny provozní součásti, neznamená, že by zařízení povinného vybavení stanice přestala být zařízením služeb odchylně od § 2 odst. 9 zákona o dráhách, tedy že mají být zúženy *informační systémy* pouze na elektronické. Stejně tak skutečnost, že § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb. se týká pouze železničních stanic, a nikoliv zastávek, nemá vliv na obsah pojmu *informační systémy*.

Odvolací orgán nesouhlasí s názorem ČD, že popis zařízení služeb je taxativní. V příloze II. směrnice 2012/34/EU je pod bodem 2 písm. a) uvedeno osobní nádraží, jejich budovy a ostatní zařízení, včetně zařízení pro zobrazení cestovních informací. Jelikož tato definice obsahuje nekompletní seznam, nemůže být její transpozicí seznam taxativní. Proto zde zákonodárce použil širší termín *informační systémy* a jako příklad uvedl obecně informace o službách dopravců. Odvolací orgán dospěl k názoru, že Úřad v napadeném rozhodnutí nevyložil § 2 odst. 9 zákona o dráhách širěji.

3. Stanovisko odvolacího orgánu k námitkám ČD pod bodem 7

Odvolací orgán především nesouhlasí s názorem, že tytéž informace jako ČD v téže stanici poskytuje i Správa železnic, byť se v některých částech mohou překrývat. Rozsah poskytovaných informací je poměrně široký, takže u některých z nich může zajišťovat poskytování i provozovatel dráhy. Podle názoru odvolacího orgánu je důležitý obsah poskytovaných informací, z něhož vyplývá, že prostřednictvím NIS se poskytují informace uvedené v § 3 odst. 1 vyhlášky č. 76/2017 Sb. Odvolací orgán dospěl k názoru, že poskytování informací jiným provozovatelem není důvodem k vyloučení zařízení z provozní součásti.

4. Stanovisko odvolacího orgánu k námitkám ČD pod body 8 až 11

Odvolací orgán nesouhlasí s ČD, že povaha zařízení služeb vychází pouze z objektivního stavu. V § 2 odst. 9 zákona o dráhách je použito slovo „*sloužit*“, které se vztahuje k funkci zařízení, a nikoliv k objektivním vlastnostem. V tomto případě, kdy zařízení podle objektivních vlastností může a nemusí být zařízením služeb, je potřeba přihlídnout i k dalším skutečnostem, což je jeho funkce. Dle názoru odvolacího orgánu bylo postupováno správně, když v napadeném rozhodnutí nebyly nosiče ostatních společností zahrnuty do zařízení služeb. K definici provozovatele zařízení služeb uvedené ve směrnici 2012/34/EU odvolací orgán uvádí, že výše zmíněné třetí osoby neposkytují služby železničním podnikům, takže definici nesplňují. Odvolací orgán se též zabýval tvrzením ČD, že se § 73 vyhlášky č. 173/1995 Sb. nevztahuje na osoby odlišné od dopravce, od provozovatele dráhy nebo od provozovatele stanice. Pokud tyto třetí osoby budou poskytovat informace uvedené v § 73 vyhlášky č. 173/1995 Sb., budou provozovat zařízení služeb a jako jejich provozovatelé budou fakticky poskytovat služby některému železničnímu podniku.

5. Stanovisko odvolacího orgánu k námitkám ČD pod bodem 12

Odvolací orgán nesouhlasí s tvrzením ČD o nestanovení kritérií pro zařazení do příslušné kategorie, jelikož Úřad v napadeném rozhodnutí opakovaně odkázal na definici § 2 odst. 9 zákona o dráhách.

6. Stanovisko odvolacího orgánu k námitkám ČD pod body 13 až 15

Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku rozhodnutí, úvahy, kterými se správní orgán řídil při výkladu právních předpisů. Správní orgán není povinen zdůvodňovat, proč se řídil definicí uvedenou v zákoně, když se účastníkovi řízení jeví jako nedostatečná. Stejně tak správní orgán není povinen do rozhodnutí vypracovávat definice tak, aby bylo možné podle nich posuzovat všechny potenciálně řešené případy a vysvětlovat jejich řešení. Dle názoru odvolacího orgánu Úřad postupoval v tomto řízení správně, když se řídil definicí, která s ohledem na konkrétní řešený případ byla plně postačující. Předmětem tohoto řízení též není posuzování zařízení ostatních společností.

7. Stanovisko odvolacího orgánu k námitkám ČD pod body 16 až 17

Úřad je povinen se řídit platnou a přímo účinnou legislativou. Odvolací orgán především neshledává žádný zásadní rozdíl mezi oběma definicemi, jelikož NIS poskytování informací umožňují. Odvolací orgán nesouhlasí s tvrzením ČD, že zařízení provozované v konkurenčním prostředí být zařízením služeb nemůže. Takováto skutečnost z čl. 2 odst. 2 nařízení Komise (EU) 2017/2177 nevyplývá.

8. Stanovisko odvolacího orgánu k námitkám ČD pod body 18 až 20

Podle názoru odvolacího orgánu není důležité, za jakým účelem si ČD tyto nosiče pořídily. Podle názoru odvolacího orgánu nosiče k poskytování služeb slouží a umožňují jej. Navíc § 73 vyhlášky č. 173/1995 Sb. a příloha II. nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě ukládají ČD informace cestujícím poskytovat. Pokud by NIS v ŽST Praha-Smíchov zřízeny nebyly, ČD by tyto povinnosti nebyly schopny plnit.

9. Stanovisko odvolacího orgánu k námitkám ČD pod body 21 až 22

Pojem *vývěska* je použit v § 73 vyhlášky č. 173/1995 Sb., který je nadepsán informační systémy pro veřejnost. Jeho ustanovení ukládá povinnosti, které je třeba splnit v souladu s provozováním přepravy osob. Z jeho citace vyplývá, že vývěska je součástí informačních systémů, stejně jako NIS jsou součástí informačního systému. Ani rozdílnost užitých pojmů *zvukové nebo obrazové informační zařízení* a *vývěska* nedokládá opak. Vyhláška č. 76/2017 Sb. definuje *informační systém* jako soubor zařízení, prostřednictvím kterého jsou poskytovány cestujícím informace v předepsaném rozsahu. Nespecifikuje tak konkrétní technické provedení těchto zařízení. Odvolací orgán souhlasí s názory uvedenými v napadeném rozhodnutí v části nadepsané K námitkám v bodech 11 až 17 části I stanoviska ČD.

10. Stanovisko odvolacího orgánu k námitkám ČD pod bodem 23

Uvedená námitka byla dostatečně vypořádána ve vyjádření k námitkám v bodech 39 až 41 části II. stanoviska ČD v napadeném rozhodnutí. Zařízení služeb nemusí být současně nezbytným zařízením podle zákona o ochraně hospodářské soutěže. Odvolací orgán v napadeném rozhodnutí neshledává žádných závad.

11. Stanovisko odvolacího orgánu k námitkám ČD pod bodem 24

Podle čl. 2 odst. 1 nařízení Komise (EU) 2017/2177 lze provozovatele osvobodit od uplatňování některých ustanovení tohoto nařízení s výjimkou čl. 4 odst. 2 písm. a) až d) a čl. 5. Úřad není oprávněn osvobodit provozovatele zařízení služeb od plnění § 23d zákona o dráhách respektive čl. 13 směrnice 2012/34/EU. Předmětem tohoto řízení je řešit nesplnění podmínek stanovených právě článkem 5 nařízení Komise (EU) 2017/2177. Odvolací orgán v napadeném rozhodnutí neshledává žádných závad.

12. Stanovisko odvolacího orgánu k námitkám ČD pod body 25 a 29

Odvolací orgán se k jednotlivým námitkám vyjádřil výše. K chybějícímu právu k omezení vlastnických práv odvolací orgán konstatuje, že k omezení práv vlastníka daných Listinou práv a svobod dochází na základě § 23d zákona o dráhách. Jeho ustanovení musí provozovatel dráhy plnit bez ohledu na to, zda jde informace zveřejňovat na jiných nosičích či nikoliv.

Závěr rozkladu ČD

Na základě výše uvedených námitek ČD požadují, aby Úřad napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Stanovisko odvolacího orgánu

Odvolací orgán se k jednotlivým námitkám vyjádřil výše. Jelikož bylo prokázáno, že ze strany ČD došlo k porušení povinnosti, vzniká zde s ohledem na § 79 odst. 6 správního řádu i důvod k uložení povinnosti náhrady nákladů správního řízení.

Odvolací orgán dále upozorňuje ČD na povinnost zveřejnění informací podle čl. 5 odst. 1 nařízení Komise (EU) 2017/2177.

V. Závěr

- 1) Rozkladová komise předsedy Úřadu na zasedání konaném dne 11. 2. 2020 předložila podle § 152 odst. 3 správního řádu předsedovi návrh na rozhodnutí, a to rozklad zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.
- 2) Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že ČD je povinna podle § 23d odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, zpřístupnit přidělci kapacity dráhy cenu za poskytované služby a podmínky poskytování služeb v provozní součásti zařízení služeb železniční stanice Praha-Smíchov – informační systémy pro cestující, že postupoval Úřad v souladu se zákony, předpisy EU a správním řádem, dospěl předseda Úřadu k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
- 3) Vzhledem k výše uvedenému předseda Úřadu rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí nelze dále podat rozklad.

Ing. Pavel Kodym
předseda Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře

Rozdělovník:

Účastník řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

České dráhy, a.s., IČO 70994226, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222, 110 15 Praha 1

Účastník řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu:

Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČO 70994234, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 - Nové Město

Dotčený orgán:

Drážní úřad, IČO 61379425, Wilsonova 300/8, 121 06 Praha 2